

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
Волинський національний університет імені Лесі Українки
Факультет педагогічної освіти та соціальної роботи
Кафедра соціальної роботи та педагогіки вищої школи

СИЛАБУС
вибіркового освітнього компонента

Ціноутворення соціальних послуг

підготовки бакалавра

Луцьк – 2026

Силабус освітнього компонента «Ціноутворення соціальних послуг» підготовки здобувачів освіти першого (бакалаврського) рівня вищої освіти

Розробник: Андрій Колосок, кандидат економічних наук, доцент

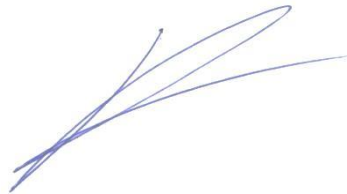
Погоджено

Гарант освітньо-професійної програми
Соціальна робота. Соціальна педагогіка:

(проф. Чернета С.Ю.)

Гарант освітньо-професійної програми
Соціальне забезпечення:

(доц. Колосок А.М.)

Силабус освітнього компонента затверджено на засіданні кафедри соціальної роботи та педагогіки вищої школи

протокол № 10 від 28 січня 2026 р.

Завідувач кафедри:

(проф. Чернета С.Ю.)

I. Опис освітнього компонента

Найменування показників	Галузь знань, спеціальність, освітньо-професійна /освітньо-наукова/освітньо-творча програма, освітній рівень	Характеристика освітнього компонента
Денна (очна) форма здобуття освіти	23 «Соціальна робота», 231 «Соціальна робота», «Соціальна робота. Соціальна педагогіка», 232 «Соціальне забезпечення», «Соціальне забезпечення», Першого (бакалаврського) рівня вищої освіти	Вибірковий
Кількість годин/кредитів 150/5		Рік навчання <u> 4 </u>
		Семестр <u> 8-ий </u>
		Лекції <u> 10 </u> год.
		Практичні (семінарські) <u> 20 </u> год. Лабораторні <u> </u> год. Індивідуальні <u> </u> год.
		Самостійна робота <u> 110 </u> год. Консультації <u> 10 </u> год.
ІНДЗ: <u>немає</u>	Форма контролю: залік	
Мова навчання	українська	

II. Інформація про викладача (-ів)

ППП [Колосок Андрій Мирославович](#)

Науковий ступінь кандидат економічних наук

Вчене звання доцент

Посада доцент кафедри соціальної роботи та педагогіки вищої школи

Контактна інформація

Телефон +380667288130

Електронна пошта Kolosok.Andrew@vnu.edu.ua

Дні занять <http://94.130.69.82/cgi-bin/timetable.cgi?n=700>

III. Опис освітнього компонента

1. Анотація курсу.

Вивчення ВОК «Ціноутворення соціальних послуг» сприятиме підвищенню рівня професійної компетентності майбутніх бакалаврів, їх готовності кваліфіковано і майстерно виконувати свої професійні обов'язки, забезпечить оволодіння сучасними теоретичними і прикладними знаннями з основ ціноутворення у соціальній сфері.

Силабус вибіркового освітнього компонента «Ціноутворення соціальних послуг» складено з урахуванням можливості формування індивідуальної освітньої траєкторії здобувачів освіти першого (бакалаврського) рівня вищої освіти.

2. **Мета** - засвоєння здобувачами освіти цілісної системи знань про теоретичні і методичні засади ціноутворення, опанування методів формування ціни на соціальні послуги.

Завдання ВОК:

- засвоїти теоретичні основи ціноутворення;
- вивчити загальну класифікацію цін;
- розглянути склад ціни та формування її елементів;
- дослідити державне регулювання ціноутворення в Україні;
- розглянути зарубіжний досвід регулювання цін;
- вивчити нормативно-правове забезпечення ціноутворення;

- засвоїти цінову політику надавача послуг;
- розглянути методи ціноутворення;
- навчити визначати точку беззбитковості та розраховувати вартість соціальної послуги.

3. **Soft skills.** Навички комунікації; здатність брати на себе відповідальність; вміння налагоджувати міжособистісні контакти; працювати в команді; розуміння важливості дедлайнів; здатність логічно і системно мислити; креативність; вміння прогнозувати, гнучкість, швидка адаптація до змін та інше.

Під час опанування ВОК «Ціноутворення соціальних послуг», в ЗО розвивається, зокрема:

- здатність аналізувати економічні, соціальні та нормативно-правові чинники формування вартості соціальних послуг;
- розвиток критичного мислення у процесі розрахунку тарифів, порівняння підходів до фінансування соціальних послуг та співвіднесення теоретичних положень із практикою їх застосування;
- уміння працювати в команді, яке формується під час виконання групових розрахункових завдань, обговорення кейсів і спільного аналізу моделей ціноутворення у сфері соціального забезпечення;
- формування навичок прийняття обґрунтованих рішень щодо визначення вартості соціальних послуг з урахуванням економічної доцільності, соціальної справедливості та вимог законодавства;
- здатність до професійної рефлексії, що проявляється в оцінюванні ефективності застосованих підходів до ціноутворення, усвідомленні власного досвіду та інтуїції.

4. Структура освітнього компонента.

Таблиця 2

Назви змістових модулів і тем	Усього	Лек.	Пр.	Сам. роб.	Конс.	Форма контролю/ Бали
Змістовий модуль 1. Теоретико-прикладні основи ціноутворення						
Тема 1. Теоретичні основи ціноутворення	14	-	2	11	1	ДС, ДБ/7
Тема 2. Загальна класифікація цін	16	2	2	11	1	РЗ/К, ДБ/7
Тема 3. Склад ціни та формування її елементів	16	2	2	11	1	РЗ/К, ДБ/7
Тема 4. Державне регулювання ціноутворення в Україні	16	2	2	11	1	РЗ/К, ДБ/7
Тема 5. Зарубіжний досвід регулювання цін	14	-	2	11	1	РЗ/К, ДБ/7
Тема 6. Нормативно-правове забезпечення ціноутворення	14	-	2	11	1	РЗ/К, ДБ/7
Тема 7. Цінова політика надавача послуг	16	2	2	11	1	РЗ/К, ДБ/7
Тема 8. Методи ціноутворення	14	-	2	11	1	РЗ/К, ДБ/7
Тема 9. Точка беззбитковості	16	2	2	11	1	РЗ/К, ДБ/7
Тема 10. Розрахунок вартості соціальної послуги	14	-	2	11	1	РЗ/К, ДБ/7
Разом	150	10	20	110	10	70
Види підсумкових робіт (за потреби)						Бал
Контрольна робота (за наявності)						30/Т
ІНДЗ (за наявності)						-
Інше (вказати)						-

Всього годин/Балів	150	10	20	110	10	100
---------------------------	-----	----	----	-----	----	-----

Форма контролю*: ДС – дискусія, ДБ – дебати, Т – тести, ТР – тренінг, РЗ/К – розв’язування задач/кейсів, РМГ – робота в малих групах, КР – контрольна робота тощо.

5. Завдання для самостійного опрацювання.

Таблиця 3

Тема	Кількість годин
<p>Тема 1. Теоретичні основи ціноутворення</p> <p>1.1. Сутність та складові ціни. 1.2. Функції ціни. 1.3. Історичні аспекти ціноутворення. 1.4. Теорія трудової вартості. 1.5. Теорія граничної корисності. 1.6. Теорія попиту і пропозиції. 1.7. Інформативна теорія вартості. 1.8. Суть процесу ціноутворення. 1.9. Принципи ціноутворення. 1.10. Система цін і ознаки, покладенні в її основу.</p>	11
<p>Тема 2. Загальна класифікація цін</p> <p>2.1. Класифікаційні ознаки цін. 2.2. Види цін за ступенем урахування в них витрат і прибутку. 2.3. Види цін і тарифів залежно від ступеня самостійності підприємств. 2.4. Види цін у контрактах купівлі-продажу. 2.5. Ціни зовнішнього й внутрішнього ринків. 2.6. Види цін залежно від регіону реалізації. 2.7. Види цін за часом їх дії. 2.8. Види цін залежно від урахування в них транспортних витрат. 2.9. Ціни, що використовуються в обліку й статистиці, та інші види цін.</p>	11
<p>Тема 3. Склад ціни та формування її елементів</p> <p>3.1. Витрати як основа формування ціни. 3.2. Собівартість: її склад та види. 3.3. Сутність та види калькуляції. 3.4. Елементи системи калькулювання. 3.5. Класифікація витрат за елементами. 3.6. Витрати, що не включаються до собівартості реалізованої продукції.</p>	11
<p>Тема 4. Державне регулювання ціноутворення в Україні</p> <p>4.1. Об’єктивна необхідність державного регулювання цін. 4.2. Основні засади державного регулювання цін. 4.3. Форми і методи державного регулювання цін. 4.4. Повноваження органів державного регулювання цін. 4.5. Державне регулювання цін монопольних утворень. 4.6. Контроль за додержанням державної дисципліни цін.</p>	11
<p>Тема 5. Зарубіжний досвід регулювання цін</p> <p>5.1. Практика державного регулювання цін у США. 5.2. Державне регулювання цін в країнах ЄС. 5.3. Державне регулювання цін у Франції. 5.4. Державне регулювання цін в Іспанії. 5.5. Державне регулювання цін в Данії. 5.6. Державне регулювання цін в Швеції. 5.7. Державне регулювання цін в Фінляндії. 5.8. Державне регулювання цін в Японії. 5.9. Державне регулювання цін в КНР.</p>	11

5.10. Державне регулювання цін у Великій Британії.	
<p style="text-align: center;">Тема 6. Нормативно-правове забезпечення ціноутворення</p> 6.1. Бюджетний кодекс України. 6.2. Податковий кодекс України. 6.3. Закон України «Про соціальні послуги». 6.4. Закон України «Про ціни і ціноутворення». 6.5. Закон України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні». 6.6. Наказ Міністерства соціальної політики України «Методичні рекомендації розрахунку вартості соціальних послуг».	11
<p style="text-align: center;">Тема 7. Цінова політика надавача послуг</p> 5.1. Формування цінової політики. 5.2. Постановка завдань ціноутворення. 5.3. Визначення попиту. 5.4. Оцінка витрат. 5.5. Аналіз цін і товарів конкурентів. 5.6. Вибір методу ціноутворення. 5.7. Встановлення остаточної ціни.	11
<p style="text-align: center;">Тема 8. Методи ціноутворення</p> 8.1. Поняття і класифікація методів ціноутворення. 8.2. Зміст, переваги та недоліки витратних методів ціноутворення. 8.3. Методи ціноутворення, які базуються на попиті. 8.4. Методи ціноутворення з орієнтацією на конкуренцію. 8.5. Ціноутворення з орієнтацією на максимальний прибуток. 8.6. Загальна характеристика параметричних методів ціноутворення та їх види.	11
<p style="text-align: center;">Тема 9. Точка беззбитковості</p> 9.1. Складові змінних витрат. 9.2. Складові постійних витрат. 9.3. Сутність та значення точки беззбитковості. 9.4. Маржинальний прибуток. 9.5. Розрахунок точки беззбитковості 9.6. Графічне зображення точки беззбитковості.	11
<p style="text-align: center;">Тема 10. Розрахунок вартості соціальної послуги</p> 10.1. Калькуляція вартості соціальних послуг за рахунок бюджетних коштів. 10.2. Типова структура витрат для визначення вартості соціальної послуги в розрахунку на одну людину-годину (залежно від умов надання соціальної послуги). 10.3. Перелік витрат, що включаються до розрахунку вартості соціальної послуги з урахуванням державних стандартів соціальних послуг. 10.4. Розрахунок вартості послуги соціального супроводу сімей (осіб), які перебувають у складних життєвих обставинах. 10.5. Розрахунок заробітної плати надавача соціальної послуги (фахівця із соціальної роботи).	11
Всього	110

IV. Політика оцінювання

Оцінювання знань здобувачів освіти ОК «Ціноутворення соціальних послуг» здійснюється на основі результатів поточного і підсумкового модульного контролю знань згідно «Положення про поточне та підсумкове оцінювання знань здобувачів освіти Волинського національного університету імені Лесі Українки» від 26.06.2025 р. Завдання поточного контролю – перевірка навчальних досягнень здобувачів освіти. Завдання підсумкового контролю – перевірка розуміння і засвоєння здобувачами освіти програмового матеріалу загалом, логіки та взаємозв'язків між окремими розділами, здатності творчого використання засвоєних знань, уміння сформулювати своє ставлення до певної проблеми ОК тощо. Оцінювання здійснюється за 100-бальною шкалою.

Формою контролю вивчення ОК «Ціноутворення соціальних послуг» є залік. Максимальна кількість балів за поточний контроль з освітнього компонента – 100 балів. Поточний контроль здійснюється під час проведення практичних занять і має за мету перевірку рівня підготовленості здобувачів освіти до виконання конкретної роботи. Поточний контроль реалізується в різних формах, зокрема опитування, робота в малих групах, індивідуальна робота здобувачів освіти, виступи на практичних заняттях, участь у дискусіях та дебатах, контроль засвоєння того навчального матеріалу, який заплановано на самостійне опрацювання здобувачем, тощо. Максимальний бал за кожну з форм роботи визначено у таблиці 2 силабуса освітнього компонента. Результат самостійної роботи здобувачів освіти оцінюється на практичних заняттях із відповідної теми. Контрольна робота проводиться у вигляді електронного тестування (30 питань по 1 балу за кожну правильну відповідь).

Оцінювання тем для самостійної роботи, які виносяться на самостійне опрацювання здобувачами освіти і не розглядаються під час аудиторних занять, контролюються під час підсумкового модульного контролю, підсумкового контролю.

Згідно із Силабусом ОК здобувачам освіти, які брали участь у роботі конференцій, підготовці наукових публікацій, в олімпіадах, конкурсах студентських наукових робіт, спортивних змаганнях, мистецьких конкурсах тощо й досягли значних результатів, може бути присуджено додаткові (бонусні) бали, які зараховуються як результати поточного контролю з відповідного ОК. Систему бонусних балів погоджує науково-методична комісія факультету. При цьому загальна кількість балів за поточну роботу, у випадку ОК, де передбачено залік, не може перевищувати, як правило, 100 балів.

Результати поточного контролю знань здобувачів освіти вносяться до електронного журналу успішності і сумуються під час виставлення підсумкового бала з ОК.

Оцінювання знань здобувачів освіти здійснюється під час поточного контролю за результатами виконання тих видів робіт, які визначені силабусом ОК (оцінювання за шкалою від 0 до 100).

У випадку, якщо здобувач освіти не відвідував окремі аудиторні заняття (з поважних причин), він має право відпрацювати пропущені заняття на консультаціях за графіком, затвердженим на засіданні кафедри соціальної роботи та педагогіки вищої школи та добрати ту кількість балів, яку було визначено на пропущені теми. У дату складання заліку викладач записує у відомість суму поточних балів, які здобувач освіти набрав під час поточної роботи (шкала від 0 до 100 балів).

У випадку, якщо здобувач освіти протягом поточної роботи набрав менше як 60 балів, він складає залік під час ліквідації академічної заборгованості. У цьому випадку бали, набрані під час поточного оцінювання анулюються. Максимальна кількість балів на залік під час ліквідації академічної заборгованості, як правило, 100.

У день складання заліку за основною сесією заборонено проводити додаткові опитування здобувача освіти, а також здобувач освіти не має права доздавати будь-який вид робіт, передбачений силабусом освітнього компоненту.

Політика щодо дефлайнів та перескладання. У випадку, якщо здобувач освіти не відвідував окремі аудиторні заняття (з поважних причин), на консультаціях він має право відпрацювати пропущені заняття та добрати ту кількість балів, яку було визначено на пропущені теми. У дату складання заліку викладач записує у відомість суму поточних балів, які здобувач освіти набрав під час поточної роботи (шкала від 0 до 100 балів).

У випадку, якщо здобувач освіти протягом поточної роботи набрав менше як 60 балів, він складає залік під час ліквідації академічної заборгованості. У цьому випадку бали, набрані під час поточного оцінювання анулюються. Максимальна кількість балів на залік під час ліквідації академічної заборгованості, як правило, 100.

Повторне складання заліків, екзаменів допускається не більше як два рази з кожного ОК: один раз – викладачеві, другий – комісії, яку створює декан факультету.

Політика щодо академічної доброчесності. Дотримання академічної доброчесності здобувачами освіти передбачає:

- самостійне виконання навчальних завдань, завдань поточного та підсумкового контролю результатів навчання (для осіб з особливими освітніми потребами ця вимога застосовується з урахуванням їхніх індивідуальних потреб і можливостей);

- посилання на джерела інформації у разі використання ідей, розробок, тверджень, відомостей;

- дотримання норм законодавства про авторське право і суміжні права;

- надання достовірної інформації про результати власної освітньої (наукової, творчої) діяльності, використанні методики досліджень і джерела інформації».

Виявлення ознак **академічної недоброчесності** в письмовій роботі здобувача освіти є підставою для її незарахування, незалежно від масштабів плагіату чи обману. Списування під час контрольних та самостійних робіт, іспиту заборонені (зокрема, з використанням мобільних девайсів). Жодні форми порушення академічної доброчесності не толеруються.

Основні види відповідальності здобувачів освіти за порушення академічної доброчесності (ч.6 статті 42 Закону України «Про освіту»): повторне проходження оцінювання (контрольна робота, іспит, залік тощо); відрахування з університету; позбавлення академічної стипендії; позбавлення наданих університетом пільг з оплати навчання.

У випадку таких подій – реагування відповідно до Кодексу академічної доброчесності Волинського національного університету імені Лесі Українки.

Політика щодо відвідування. Відвідування занять є обов'язковим. За об'єктивних причин (наприклад, працевлаштування, участь у програмі академічної мобільності, здобуття освіти за іншою спеціальністю (освітньою програмою), навчання за програмою «Подвійний диплом», тривале відрядження за основним місцем роботи, станом здоров'я, перебування у відпустці в зв'язку з вагітністю та пологами або для догляду за дитиною до досягнення нею трирічного віку, наявність статусу особи з особливими освітніми потребами) навчання може відбуватись за індивідуальним графіком (див. Положення про організацію освітнього процесу здобувачів освіти за індивідуальним графіком навчання у Волинському національному університеті імені Лесі Українки).

Підготовка здобувачів вищої освіти за **дуальною формою** здобуття освіти у ВНУ імені Лесі Українки здійснюється відповідно до Положення про підготовку здобувачів за дуальною формою здобуття освіти у Волинському національному університеті імені Лесі Українки від 29.08.2025р. Години, форма навчання та особливості організації освітнього процесу визначаються на семестр (поточний навчальний рік) та відображаються в індивідуальних графіках навчання здобувачів освіти та програмі навчання.

В процесі вивчення ОК під час проведення занять можуть використовуватись технології дистанційного навчання через мережу «Інтернет» в умовах карантинних обмежень, воєнного стану; навчання здобувачів освіти під час хвороби; участі у дистанційних олімпіадах, конкурсах; отриманні консультацій тощо (див. Положення про дистанційне навчання у Волинському національному університеті імені Лесі Українки). Навчання осіб із особливими потребами передбачає залучення додаткових технологій дистанційного навчання під час здійснення всіх видів підготовки, включаючи професійно-практичну, з урахуванням особливостей розвитку здобувачів освіти. Під час організації освітнього процесу в Університеті технології дистанційного навчання можуть використовуватись при проведенні навчальних занять, контрольних заходів, а також при забезпеченні самостійної роботи.

Визнання результатів навчання, отриманих здобувачами вищої освіти у неформальній та/або інформальній освіті, здійснюється на добровільній основі та передбачає підтвердження того, що здобувач досяг результатів навчання, передбачених ОПП, за якою він навчається. Визнанню можуть підлягати такі результати навчання, отримані в неформальній освіті, які за тематикою, обсягом вивчення та змістом відповідають як освітньому компоненту в цілому, так і його окремому розділу, темі (темам), індивідуальному завданню, курсовій роботі (проекту), контрольній роботі тощо, які передбачені програмою (силабусом) освітнього компонента (Положення про визнання результатів навчання, отриманих у формальній, неформальній та/або інформальній освіті у ВНУ імені Лесі Українки).

Здобувачі вищої освіти можуть долучатися до оновлення змісту ОК шляхом подання пропозицій викладачу. Електронна адреса викладача для таких пропозицій: Kolosok.Andrew@vnu.edu.ua

V. Підсумковий контроль

Із вибіркових освітніх компонентів форма контролю – залік. Оцінювання знань здобувачів освіти здійснюється під час поточного контролю за результатами виконання тих видів робіт, які передбачені силабусом.

Мінімальна позитивна кількість балів – 60.

Здобувач освіти може додатково скласти на консультаціях із викладачем ті теми, які він пропустив протягом семестру (з поважних причин), таким чином покращивши свій результат рівно на ту суму балів, яку було виділено на пропущені теми. У дату складання заліку викладач записує у відомість суму поточних балів, які здобувач освіти набрав під час поточної роботи (шкала від 0 до 100 балів).

У випадку, якщо здобувач освіти набрав менше ніж 60 балів, він складає залік під час ліквідації академічної заборгованості. У цьому випадку бали, набрані під час поточного оцінювання, анулюються. Максимальна кількість балів під час ліквідації академічної заборгованості з заліку, як правило, – 100. На ліквідацію академічної заборгованості (складання заліку) виносяться тестові завдання та практичні вправи, які складаються відповідно до питань, винесених на залік.

Питання заліку

1. Аналіз цін і товарів конкурентів.
2. Вибір методу ціноутворення.
3. Види цін за ступенем урахування в них витрат і прибутку.
4. Види цін за часом їх дії.
5. Види цін залежно від регіону реалізації.
6. Види цін залежно від урахування в них транспортних витрат.
7. Види цін і тарифів залежно від ступеня самостійності підприємств.
8. Види цін у контрактах купівлі-продажу.
9. Визначення попиту.
10. Витрати як основа формування ціни.
11. Витрати, що не включаються до собівартості реалізованої продукції.
12. Вплив бюджетного кодексу України на ціноутворення.
13. Вплив Податкового кодексу України на ціноутворення.
14. Встановлення остаточної ціни.
15. Графічне зображення точки беззбитковості.
16. Державне регулювання цін в Данії.
17. Державне регулювання цін в Іспанії.
18. Державне регулювання цін в КНР.
19. Державне регулювання цін в країнах ЄС.
20. Державне регулювання цін в Фінляндії.
21. Державне регулювання цін в Швеції.
22. Державне регулювання цін в Японії.
23. Державне регулювання цін монопольних утворень.
24. Державне регулювання цін у Великій Британії.
25. Державне регулювання цін у Франції.
26. Державне регулювання ціноутворення в Україні.
27. Елементи системи калькулювання.
28. Загальна класифікація цін.
29. Загальна характеристика параметричних методів ціноутворення та їх види.
30. Закон України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні».
31. Закон України «Про соціальні послуги».
32. Закон України «Про ціни і ціноутворення».

33. Зарубіжний досвід регулювання цін.
34. Зміст, переваги та недоліки витратних методів ціноутворення.
35. Інформативна теорія вартості.
36. Історичні аспекти ціноутворення.
37. Калькуляція вартості соціальних послуг за рахунок бюджетних коштів.
38. Класифікаційні ознаки цін.
39. Класифікація витрат за елементами.
40. Контроль за додержанням державної дисципліни цін.
41. Маржинальний прибуток.
42. Методи ціноутворення з орієнтацією на конкуренцією.
43. Методи ціноутворення, які базуються на попиті.
44. Методи ціноутворення.
45. Наказ Міністерства соціальної політики України «Методичні рекомендації розрахунку вартості соціальних послуг».
46. Нормативно-правове забезпечення ціноутворення.
47. Об'єктивна необхідність державного регулювання цін.
48. Основні засади державного регулювання цін.
49. Оцінка витрат.
50. Перелік витрат, що включаються до розрахунку вартості соціальної послуги з урахуванням державних стандартів соціальних послуг.
51. Повноваження органів державного регулювання цін.
52. Поняття і класифікація методів ціноутворення.
53. Постанова завдань ціноутворення.
54. Практика державного регулювання цін у США.
55. Принципи ціноутворення.
56. Процедура розрахунку вартості соціальної послуги.
57. Розрахунок вартості послуги соціального супроводу сімей (осіб), які перебувають у складних життєвих обставинах.
58. Розрахунок заробітної плати надавача соціальної послуги (фахівця із соціальної роботи).
59. Розрахунок точки беззбитковості
60. Система цін і ознаки, покладенні в її основу.
61. Склад ціни та формування її елементів.
62. Складові змінних витрат.
63. Складові постійних витрат.
64. Собівартість: її склад та види.
65. Сутність та види калькуляції.
66. Сутність та значення точки беззбитковості.
67. Сутність та складові ціни.
68. Суть процесу ціноутворення.
69. Теорія граничної корисності.
70. Теорія попиту і пропозиції.
71. Теорія трудової вартості.
72. Типова структура витрат для визначення вартості соціальної послуги в розрахунку на одну людину-годину (залежно від умов надання соціальної послуги).
73. Точка беззбитковості.
74. Форми і методи державного регулювання цін.
75. Формування цінової політики.
76. Функції ціни.
77. Ціни зовнішнього й внутрішнього ринків.
78. Ціни, що використовуються в обліку й статистиці, та інші види цін.
79. Цінова політика надавача послуг
80. Ціноутворення з орієнтацією на максимальний прибуток.

VI. Шкала оцінювання

Робота на практичному занятті комплексно оцінюється науково-педагогічним працівником, враховуючі такі критерії: правильність одержаних відповідей; повнота та логічність відповіді; наявність висновків та ілюстративних прикладів.

Результат самостійної роботи здобувачів вищої освіти (завдання для самостійного опрацювання) оцінюються під час практичних занять із відповідної теми і є складовою частиною загальної кількості балів за практичне заняття.

Оцінювання тем для самостійної роботи, які виносяться на самостійне опрацювання здобувачами освіти і не розглядаються під час аудиторних занять, контролюються під час підсумкового модульного контролю, підсумкового контролю.

Критерії оцінювання під час аудиторних занять

7 балів - Оцінюється робота здобувача вищої освіти, який у повному обсязі володіє навчальним матеріалом за відповідною темою, вільно, самостійно та аргументовано його викладає, глибоко та всебічно розкриває зміст теоретичних запитань та практичних завдань, в т.ч. самостійної роботи, використовуючи при цьому обов'язкову та додаткову літературу, вільно послуговується науковою термінологією, розв'язує задачі стандартним або оригінальним способом, наводить аргументи на підтвердження власних думок, здійснює аналіз та робить висновки, представляє результати виконання завдань для самостійної роботи за умови особистого представлення виконаного завдання на практичному занятті.

6 балів - Оцінюється робота здобувача вищої освіти, який достатньо повно володіє навчальним матеріалом за відповідною темою, обґрунтовано його викладає, в основному розкриває зміст теоретичних запитань та практичних завдань, в т.ч. самостійної роботи, використовуючи при цьому обов'язкову літературу, розв'язує задачі стандартним способом, послуговується науковою термінологією. Але при висвітленні деяких питань не вистачає достатньої глибини та аргументації, допускаються при цьому окремі неістотні неточності та незначні помилки.

5 балів - Оцінюється робота здобувача вищої освіти, який достатньо повно володіє навчальним матеріалом за відповідною темою, обґрунтовано його викладає, в основному розкриває зміст теоретичних запитань та практичних завдань, в т.ч. самостійної роботи, використовуючи при цьому обов'язкову літературу, розв'язує задачі стандартним способом, не завжди послуговується науковою термінологією. Але при висвітленні деяких питань не вистачає достатньої глибини та аргументації, допускаються при цьому окремі неістотні неточності та незначні помилки.

4 бали - Оцінюється робота здобувача вищої освіти, який відтворює значну частину навчального матеріалу за відповідною темою, висвітлює його основний зміст, виявляє елементарні знання окремих положень та понять. Не здатний до глибокого, всебічного аналізу, обґрунтування та аргументації, не користується необхідною літературою, допускає неточності та помилки, виконує завдання для самостійної роботи.

3 бали - Оцінюється робота здобувача освіти, який відтворює значну частину навчального матеріалу за відповідною темою, висвітлює його основний зміст, виявляє елементарні знання окремих положень та понять. Не здатний до глибокого, всебічного аналізу, обґрунтування та аргументації, не користується необхідною літературою, допускає істотні неточності та помилки, частково виконує завдання для самостійної роботи.

2 бали - Оцінюється робота здобувача вищої освіти, який відтворює певну частину навчального матеріалу за відповідною темою, висвітлює його основний зміст, виявляє елементарні знання окремих положень та понять. Не здатний до глибокого, всебічного аналізу,

обґрунтування та аргументації, не користується необхідною літературою, допускає істотні неточності та помилки, не виконує завдання для самостійної роботи.

1 бал – Оцінюється робота здобувача вищої освіти, який не володіє навчальним матеріалом за відповідною темою та не в змозі його висвітлити, не розуміє змісту теоретичних питань та практичних завдань, однак присутній на практичному занятті та бере участь в інтерактивній взаємодії.

Шкала оцінювання знань здобувачів освіти з освітніх компонентів, де формою контролю є залік

Оцінка в балах	Лінгвістична оцінка
90–100	Зараховано
82–89	
75–81	
67–74	
60–66	
0–59	Незараховано (необхідне перескладання)

VI. Рекомендована література та інтернет-ресурси

Основна

1. Колесников О.В. Ціноутворення: навчальний посібник. Київ: Центр учбової літератури, 2023. 156 с.
2. Мазур О.Є. Ринкове ціноутворення: навчальний посібник. Київ: Центр учбової літератури, 2022. 480 с.
3. Методичні рекомендації розрахунку вартості соціальних послуг: Наказ Міністерства соціальної політики України від 07.12.2015 № 1186. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/rada/show/v1186739-15#Text>
4. Непрана А.В., Шевченко І.Ю. Ціни і ціноутворення: підручник. Харків: Харків. нац. автомоб.-дор. ун-т, 2024. 446 с. URL: <https://dspace.khadi.kharkov.ua/handle/123456789/20339>

Додаткова

5. Бучнєв М.М. Маркетингове ціноутворення: навчальний посібник. Київ: вид-во СНУ ім. В. Даля, 2023. 134 с.
6. Васильцова С.О. Конспект лекцій з дисципліни «Маркетингове ціноутворення». Харків: НТУ «ХПІ», 2024. 76 с. URL: <https://repository.kpi.kharkov.ua/handle/KhPI-Press/75897>
7. Євтушенко Н.О., Василькова Н.В. Цінова політика підприємства в умовах нестабільності. *Економічний простір*. 2025. № 197. С. 167-173. DOI: <https://doi.org/10.30838/EP.197.167-173>
8. Колосок А.М., Бичук І.О. Менеджмент соціальних послуг територіальної громади в умовах воєнного стану. *Ввічливість. Humanitas*. 2022. № 3. С. 92-99. DOI: <https://doi.org/10.32782/humanitas/2022.3.13>
9. Колосок А.М., Мартинюк Т.А., Мельник О.М. Діджиталізація надання соціальних послуг. *Ввічливість. Humanitas*. 2023. № 5. С. 134–143. DOI: <https://doi.org/10.32782/humanitas/2023.5.17>
10. Линник О. І. Конспект лекцій з дисципліни «Ціноутворення». Харків: Нац. техн. ун-т «Харків. політехн. ін-т», 2025. 100 с. URL: <https://repository.kpi.kharkov.ua/handle/KhPI-Press/91059>
11. Методичні рекомендації щодо розрахунку вартості соціальних послуг, що надаються за рахунок бюджетних коштів. Проєкт ПРООН «Підтримка реформи соціального сектору в

Україні».

URL:

[https://www.undp.org/sites/g/files/zskgke326/files/migration/ua/ua_99080Methodical Recommendation on social service calculation.doc.pdf](https://www.undp.org/sites/g/files/zskgke326/files/migration/ua/ua_99080Methodical_Recommendation_on_social_service_calculation.doc.pdf)

12. Плисенко Г.П. Маркетингове ціноутворення: конспект лекцій. Київ: КПІ ім. Ігоря Сікорського, 2025. 164 с. URL: <https://ela.kpi.ua/handle/123456789/78122>

13. Плисенко Г.П. Маркетингове ціноутворення: практикум. Київ: КПІ ім. Ігоря Сікорського, 2025. 85 с. URL: <https://ela.kpi.ua/handle/123456789/78123>

14. Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні. Закон України від 16.07.1999 № 996-XIV. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/996-14#Text>

15. Про соціальні послуги. Закон України від 17.01.2019 № 2671-VIII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2671-19#Text>

16. Про ціни і ціноутворення. Закон України від 21.06.2012. № 5007-VI. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/rada/show/5007-17#Text>

17. Рекомендації щодо розрахунку вартості соціальної послуги. Проект «Спільно. Соціальні послуги для сімей у громаді». URL: https://www.unicef.org/ukraine/media/9736/file/Саргана_2.pdf

18. Cherneta S., Bychuk I., Stepanenko V., Kolosok A., Bielkina-Kovalchuk O. Innovative Approaches to the Administration of Social Support and Interagency Cooperation in the Field of Social Services. Revista Administração Em Diálogo – RAD. 2025. 27(SI). P. 62–82. DOI: <https://doi.org/10.23925/2178-0080.2024v26iSI.72999>